

Zmrtvýchvstání Páně

Liturgické texty

1. čtení: Sk 10,34a.37-43

Žalm 118,1-2.16ab+17.22-23

2. čtení: Kol 3,1-4

Nebo: 1 Kor 5,6b-8

Evangelium: Jan 20,1-9

Večer: Lk 24,13-35

Když jste s Kristem byli vzkříšeni, usilujte o to, co pochází shůry, kde je Kristus po Boží pravici.

Nekonečně dobrý Stvořitel a Pán vesmíru byl zrazen, prodán, zajat, zbit a poplíván. Byl vyměněn za momentální pohodlí, odsouzen a zprovozen ze světa, aby v něm nepřekážel. Způsob, jakým se to stalo ukazuje lidskou pýchu a touhu, nenechat si tady do toho od nikoho mluvit. Máme přece svou moc. Nikdo nám nebude komplikovat naše životy. Nikdo nás nebude obviňovat už svou samotnou existencí. Musíme zahladit každou vzpomínku na něj..... Toto všechno je do konce dotažený první hřích člověka, oklamaného ďáblem. Od té chvíle si ďábel s lidmi hraje a vodí si je, kam se mu zlíbí.

Muž bolesti, Syn člověka, je položen do hrobu. Hrob je zapečetěn a hlídán stráží. Necítíme za tím vším strach z toho, že by třeba mohl mít pravdu, když říkal: "Třetího dne vstanu z mrtvých?" Nejsou stráže u zapečetěného hrobu důkazem toho, že člověk ve vsí své domělé velikosti a moci je ve skutečnosti bezmocný? Že si není jist sám sebou, jakkoli se tváří, že má všechno pod kontrolou?

Někteří si mnuli ruce, jak to všechno dobře zařídili. Jiní, ti kteří ho měli rádi, byli smutní a zlomení. Tak to všechno skončilo. Na světě není místo pro naději. I ten nejlepší z nás byl nakonec příliš slabý proti zlu. Byl zničen a s ním naše jediná jistota, že lidský život má přece nějaký smysl. V Jeruzalémě ani nikde jinde na světě už není místo, kam bychom se mohli vydat. Odcházíme z Jeruzaléma do Emauz. Ale vždyť je to vlastně jedno kam. Petr půjde lovit ryby, pokračovat ve své dřívější rutině, dokud si ho také nevezme smrt a neukončí jeho marný život.

A hle! Hrob je prázdný! Stráže omráčené a rozehnané. Bělostní andělé, stojící u hrobu nám říkají: "Vy blázní! Hledáte živého mezi mrtvými? Vzpamatujte se, nadechněte se a věřte!"

"Když jste s Kristem byli vzkříšeni, usilujte o to, co pochází shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslíte, co pochází shůry, ne na to, co je na zemi. Jste přece už mrtví a váš život je s Kristem skrytý v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, náš život, potom se i vy s ním ukážete ve slávě." (Kol 3,1-4).

Ano, jsme tady na zemi jako mrtví. Často jako by celý svět byl jeden velký hrob, po kterém se pohybují ožvlé mrtvolky, jejichž bohem je jejich vlastní břicho. To, co získáme a zkonsumujeme, vzápětí proměníme v odpad. Současné lockdowny, zákazy a obličejky, zahalené respirátory, které nás dusí, jen podtrhují tuto atmosféru hrobu.

Přes toto všechno však můžeme žít už zde na zemi život skrytý v Bohu. Život ve víře v jeho přítomnost, v jeho moc a také v jeho lásku k nám. S Kristem jsme byli vzkříšeni. Máme tedy

na to, usilovat o to, co je nad námi, o Krista po Boží pravici a o naše místo v nebi. Nechme se Kristem vzkřísit! Dovolme mu, aby sestoupil i do našeho hrobu! Nejspíše ho také zahlédneme a poznáme při "lámání chleba." Tedy při mši svaté.

Požehnané Velikonoce!

P. Karel